

DELAVSKA POLITIKA

IZHAJA TRIKRAT TEDENSKO: OB TORKIH, ČETRTHIH IN SOBOTAH

Naročnina v Jugoslaviji znaša mesečno Din 10.—, v inozemstvu mesečno Din 15.—. — Uredništvo in uprava: Maribor, Ruška cesta 5, poštni predal 22, telefon 2326. Čekovni račun št. 14335. — Podružnice: Ljubljana, Delavska zbornica — Celje, Delavska zbornica — Trbovlje, Delavski dom — Jesenice, Delavski dom. — Rokopis se ne vrača. — Netrankirana pisma se ne sprejemajo. — Mali oglasi trgov. značaj. vsaka beseda Din 1.—, mali oglasi, ki služijo v socialne namene delavstvu in nameščencem, vsaka beseda Din 0.50

Štev. 60 • Maribor, torek, dne 28. maja 1940 • Leto XV

Avtoritativno vodstvo mora biti

Fr. W. Foerster je zapisal: »V naši dobi se radikalno zanika potreba avtoritativnega vodstva; posledica je zmešnjava in nasilje strasti. Individualizem povzroča duhovno anarhijo; dosledno vede v barbarstvo in blaznost.«

Tako pravi ta filozof. Ali mi vemo, da je avtoritativnih vodstev več vrst. Imamo osebna, verska, politična in gospodarska avtoritativna vodstva. Ali naj vse te vrste avtoritativnih vodstev odobravamo, ali naj jih zanikamo? Katera zanikamo in katera odobravamo, je važno kulturno vprašanje, na katero je treba odgovoriti, ne pa postaviti splošno tezo avtoritativnega vodstva, brez katerega nastane zmešnjava in nasilje strasti.

Mi priznavamo, da je vodilna avtoriteta potrebna. Avtoriteta je primerna oseba, ki s svojo osebnostjo vpliva na voljo drugih in jim usili svoje mišljenje in odločitve moralno ali nasilno, osebno ali s svojo organizacijo. To je diktatura ali osebna avtoriteta. Druga avtoriteta je cerkvena ali verska, ki jo imenujemo hierarhija, in je zgrajena na organizaciji višjih dostojanstvenikov in verstva, torej danes bolj moralna kakor direktno osebno nasilna, kakor je bila v srednjem veku. Tretja avtoriteta je gospodarskopolična ali plutokratska (denarna), ki s svojim gospodarstvom in političnim aparatom diktira svetu svojo voljo. Za četrto avtoriteto smatramo politično avtoriteto, ki družijo voljo ljudi s svojim programom, prikrojenim duhovnim in socialnim potrebam človeka, ljudi. Čim bolj je program prikrojen dejanskim potrebam, tembolj je politično gibanje ob zadostni izobrazbi in kulturni stopnji pripadnikov avtoritativno, to je, tem več pristašev ima, ki uveljavljajo svoje stvarne potrebe v skupni avtoriteti, v svojem avtoritativnem vodstvu. Tu se uveljavljajo ljudje po skupnih potrebah. Ta oblika avtoritativnega vodstva, v katerem sodeluje ljudstvo (demos), je demokracija.

Nobeno drugo avtoritativno vodstvo, razen demokratičnega, ne more izražati volje ljudstva in njegovih potreb, ker ne razpolaga z duhom razvoja in potreb, ampak računa vedno le s sebičnimi fiksnimi tezami. ožjimi interesi te ali one plasti, ki slučajno s svojo propagando v zmešnjavi ali ob terorju doseže avtoritativno vodstvo.

Pravo avtoritativno vodstvo torej ne more in ne sme biti diktatura in nasilje, ker ni v skladu s človeškim dostojanstvom in ne more ustrezati realnemu razvoju življenja. Človeštvo napreduje, razvijajo se socialne razmere in vse to more urejati le živo življenje, ki se tudi izpreminja, in to živo življenje tvorijo ljudje. Ti so poklicani, da odločajo o svoji usodi in si zaradi tega postavljajo s tem za vodstvo avtoriteto demokracije.

Velika razlika je torej med avtoritetami vodstev. Filozofi in razni diktatorji ter razne druge avtoritete pa ne mislijo na avtoriteto demokracije, ampak le na avtoriteto, ki odreja ljudstvu vsakršno pravico soodločevanja. V argumentacijo svojih avtoritet pa navajajo razloge iz tujih sfer dnevnega življenja in nedosegljivih dimenzij.

Avtoriteta demokracije je realna. Zato pravimo, da je avtoriteta demokracija prava in potrebna.

Izsiljevalci so bili od nekdaj najbolj grd tip ljudi. Kajti izsiljevalec izkorišča stisko svojega sočloveka, ki se ne more braniti, v svojo osebno korist.

Boji za obalo Rokavskega

in osvoboditev zavezniške vojske v Flandriji, ki je odrezana od ostale armade v Franciji

preliva

Posebno pozornost privlači že več kot teden dni bojišče v Flandriji, t. j. v severovzhodnem delu Francije in severozapadnem delu Belgije, kjer se nahaja obkoljena zavezniška vojska, ki je bila na umiku pred prodirajočimi Nemci iz Belgije.

Nemškimi motoriziranim edinicam se je posrečilo, da so preko St. Quentin in Amiens ob reki Sommi prodrli do mesta Abeville ob morski obali Rokavskega preliva, (ki loči Francijo od Anglije). Potem so Nemci ta klinast prodor, ki je ločil armade v Flandriji od zavezniške vojske v Franciji razširili na desnem bregu reke Somme v širino 50 kilometrov proti severovzhodu.

Pri tem so zasedli ob morski obali mesto Boulogne sur Mer in se približali pristaniškemu mestu Calaisu.

Istočasno pa so iz smeri Anversa (Antwerpna) v Belgiji napadli preko reke Escaut (Šelda) in vzhodno od mesta Genta, ki leži ob reki Lys, katera se izliva v Escaut.

Sprjčo nevarnosti, ki preti v Flandriji zavezniški vojski, ki jo cenijo na kakšnih 600.000 mož, je zavezniško vrhovno poveljstvo ukazalo, da se skuša ta vojska prebiti iz Flandrije preko 50 km širokega nemškega pasu preko Arrasa in Cambraia v smeri na Amiens in Peronne ob Sommi.

Ti napadi na nemški ločitveni pas so deloma uspeli in ločitveni pas se je na tem področju zožil na 25 km. Prodor pa se še vedno ni posrečil.

Ustaljenje fronte ob reki Sommi podpira prodorne poskuse preko nemškega ločilnega pasu

Novi vrhovni poveljnik zavezniške armade general Weygand je smatral za nujno potrebo, da ustali fronto od Montmedya ob luksemburško-francoski meji, preko Rethella ob Aisni, Laona, St. Quentin in potem vzdolž Somme do morja.

Ta namera se je vsaj za sedaj posrečila. Francozi so očistili levi breg Aisne in Somme od Nemcev. S tem so preprečili, da bi bili Nemci razširili ločilni pas tudi preko levega brega Somme in tako do neke mere izboljšali izgled zavezniške vojske, ki poskuša prebiti nemški ločilni pas iz smeri Arras—Cambrai na reko Sommo.

Izgleda, da so zavezniki med tem že prekoračili Sommo pri Amiensu in zavzeli predmestja.

Nemci se seveda zavedajo važnosti akcije, ki jo vodijo. Predvsem skušajo preprečiti presekavanje ločilnega pasu, ki so ga ustvarili med zavezniškima armadama v Flandriji in Franciji.

Toda ne gre samo za preprečenje združitve obeh armad. Ako bi se obe zavezniški armadi združili na črti Arras—Amiens, potem bi bile s tem obkoljene nemške motorizirane enote in vse vojaške jedinice, ki se nahajajo zapadno od črte Arras—Amiens. Vojaški strokovnjaki cenijo te sile na 1000 tankov in okrog 20.000 mož.

Zato so boji na tem področju izredno krvavi in se bodo vodili do skrajnosti. Obe strani sta poslali v boj v Flandriji izredno veliko število letal,

ki podpirajo operacije lastnih sil oz. ovirajo nasprotnika.

Kaj, ako se zaveznikom ne posreči prodor?

Ako se zavezniški armadi v Flandriji ne posreči prodor preko nemškega ločilnega pasu, potem preostane samo troje? boj do popolnega izčrpanja oz. izkrvavljenja, vkrcanje na ladje, kar bi bilo združeno sprjčo neprestanih nemških napadov iz zraka z velikimi žrtvami, ali pa predaja.

Nemci se trudijo, da bi preprečili umik te armade po morju s tem, da neprestano bombardirajo pristaniške naprave vzdolž vse morske obale v Flandriji. Deloma pa vrše letala napade tudi na angleško obalo, kar pa je zaenkrat sporednega pomena.

Govorice o novi ofenzivi

Neprestano se govori o tem, da je računati s skorajšnjo zavezniško protiofenzivo in navaja se celo mesto, kjer naj bi ta ofenziva pričela. Te vesti so sama ugibanja. Noben vojskovodja ne bo obvestil v naprej, kdaj in kje namerava napasti. Izgleda, da se mora zavezniška vojska najprvo konsolidirati, predno bo sposobna za napad. Njena glavna naloga je zaenkrat ob Sommi pri Amiensu. Toda tu se ne more govoriti o kakšnih posebnih ofenzivnih podvigih, ker se gre samo za presekanje nemškega ločilnega pasu.

Pogajanja med Italijo in Anglijo

Ukinitev blokade nad trgovino Italije

Neprestano se govori in piše v bližnjem vstopu Italije v vojno na strani Nemčije. Za to govore priprave v Italiji, izjave vidnejših predstavnikov fašističnega režima, demonstracije po italijanskih mestih, protiukrepi Anglije in Francije v Sredozemskem morju itd. V trenutku, ko človek domneva, da je že vse izgubljeno, pa se pokaže, da med zavezniki in Italijo niso še vsa vrata zaprta in da se še vedno poskuša rešiti sporna vprašanja s pogajanj.

Gotovo je, da Anglija in Francija ne čutita nobene potrebe voditi vojno na Sredozemskem morju. Končno pa tudi Italija najbrž ne bi šla v vojno za vsako ceno, zlasti ne, ako utegne dobiti kar si želi, s pogajanj.

Največji kamen spodtike za Italijo je trenutno blokada. Italijanska vlada pravi, da blokada duši razvoj italijanskega gospodarstva.

Ko je v tem vprašanju priklopila nevolja do vrhunca, sta Anglija in Francija ukinili blokado, čim se je italijanska vlada izrekla, da je pripravljena pogajati se. S tem sta Anglija in Francija ustvarili primerno ozračje za ta pogajanja. Še vedno ni mogoče reči, ali bodo pogajanja uspela, ali ne. Kajti eno zagotovilo bosta Anglija in Francija hoteli imeti od Italije, t. j. da se preko Italije ne bo tihotapilo za vojno važnih surovin v Nemčijo.

Trenutno Italija še ni ustavila potniškega prometa z Zedinjenimi državami. Vozni red za nekatere italijanske parobrode je določen že do konca junija. To govori zaenkrat še vedno v prilog miru.

Ob Maginotovi liniji ni posebnih bojov

Ako bi bila obrambna linija v severovzhodni Franciji zgrajena tako solidno, kot je Maginotova, se Nemcem ne bi bil posrečil prodor. Do sedaj so se Nemci zaman trudili, da bi načeli Maginotovo linijo pri Montmedyu, kjer je njen konec ob luksemburško-francosko-belgijski meji.

Med Maginotovo in Siegfriedovo linijo je zadnje dni živalno artiljerijsko streljanje. Na Renu pa so Francozi pričeli razstreljevati jezove z namenom, da bi zvišali vodostaj reke in na ta način poplaveli Siegfriedovo črto, ki leži pod vodno gladino Rena.

Koliko znaša potrošnja bencina?

Potrošnja bencina in nafte v sedanji vojni je ogromna. Računa se, da porabi vsako letalo za enourno vožnjo 1000 l bencina, vsak tank pa 100 kg nafte. Nemci operirajo v Flandriji z najmanj 2000 letali. Ako računamo, da vsako letalo opravi dnevno po 5 ur vožnje, bi bilo to 10 milijonov litrov bencina dnevno, 1000 tankov pa porabi pri 10 urni vožnji dnevno najmanj 1 milijon litrov nafte. V tej potrošnji pa ni vračunana potrošnja bencina in nafte za ostala prevozna sredstva armade, zlasti za dovoz itd.

Na Kitajskem skupna obramba interesov

Iz Šangaja, ki je zaseden po Japoncih poročajo, da je položaj postal zopet napet. Francoske, angleške in italijanske čete vrše nadzorstvo v mednarodni koncesiji, ki jo menda ogrožajo Japonci. Prispela so nova francoska in angleška ojačenja ter angleške, francoske in italijanske vojne ladje. Dočim je brodogradnja Zedinjenih držav zbrano pri Havajskih otokih.

Kakor se vidi, imajo na Daljnem vzhodu Angleži, Francozi in Italijani gotove skupne interese. Ni izključeno, da bi se utegnili zadovoljiti Italijo s kakšnimi koncesijami na Daljnem vzhodu.

O odnošajih med Japonsko in Nemčijo pa se ve, da Japonska, kakor je tudi prijateljica Nemčije, n. pr. noče izročiti Nemčiji Karolinskih otokov, ki so bili pred svetovno vojno l. 1914 nemška posest.

Pogajanja med Anglijo in Sovjetsko Rusijo

Na čelu angleške delegacije levičarski poslanec Cripps

Angleška vlada je poslala v Moskvo delegacijo, ki bo nadaljevala trgovinska pogajanja. Na čelu delegacije je poslanec Cripps, predstavnik neodvisne delavske stranke, ki je bil svoj čas izključen iz delavske stranke. Levičarska ločina delavske stranke, ki ima v parlamentu tri poslance, sedaj ni zastopana v vladi, pač pa vlado podpira.

